

Wees begripvol voor de tekorten en de benadeling die cliënt ervaart in België of het opvanginitiatief.

Je kan veel oprechte verontwaardiging voelen rond wat een cliënt meemaakt in zijn asielprocedure. Je laten leiden door deze verontwaardiging maakt jezelf en de cliënt echter machtelozer.

Op het einde van het gesprek kan je soms een hoop uitspreken dat de cliënt in de nabije toekomst weer in staat kan zijn om verder te gaan met deze vaardigheden, waarden of identiteit

Verschillen, contexten aanduiden, bv. beroepsgeheim: info gaat niet naar het commissariaat of het opvangcentrum.

Voorzichtig: niet veralgemenen

Beter: ruimte maken voor cliënts vragen
Cliënten hebben vaak discriminatie meegemaakt niet enkel hier, maar ook in hun thuisland

Bevraag de cliënt zijn klachten en zijn hulpvragen. Laat hem aangeven wat prioritair is voor hem.

Wie was hij/zij vóór de pijnlijke gebeurtenissen? Welke positie had hij? En zijn familie?

Wat had hij opgebouwd? Wat zegt dat over hem/haar wat betreft kwaliteiten, inzet, waarden? Als-therapeut vraag je uit interesse door en uit je OPRECHTE waardering.

Opletten met "doen alsof": mensen die foltering, uitsluiting of geweld hebben meegemaakt zijn vaak erg goed in het onderscheid maken tussen oprechte tussenkomsten en "doen alsof".

Vraag of je cliënt in veiligheid is, momenteel?

Voelt hij/zij zich veilig?

Waarom merkt hij/zij dat hij nu veilig is? Wat maakt hem/haar duidelijk dat hij in België is en niet meer bedreigd zoals in zijn herkomstland of tijdens zijn vlucht. Vraag naar levendige en zintuiglijk rijke details waarom cliënt WEET dat hij veilig is?

Verwelkomen Gastheer of gastvrouw zijn.

Familieleden die nog in gevaar zijn is een moeilijk thema.

Informeer naar de ernst van de dreiging. Steun en erken de cliënt in het nu weinig invloed kunnen hebben op de veiligheid van familie in het thuisland.

Aanhoor ev. schuldgevoelens, tracht ze niet te nuanceren of te verzachten. Dat kan je later doen met meer informatie en een goede werkrelatie.

Schaamte is een nog delicateser gevoel.

De gast eren in zijn waardigheid.

Cliënt mag over zijn trauma's vertellen, hij krijgt hierdoor erkenning voor de onrechten hem aangedaan. Je kan aangeven dat dit nog niet nu hoeft en ook later kan.

Je kan navragen of hij nadien meer last heeft van stress en intrusies, en hoe lang dit dan duurt bij hem. Je kan de cliënt bijstaan bij een doordachte keuze rond wat wel en wat niet te vertellen maar je laat de verantwoordelijkheid zo veel mogelijk bij hem. Dit is respectvol.

Wanneer cliënten over stuur dreigen te gaan grijp je wel in.

Gezien sommige cliënten goed zijn om spanning te verbergen is het goed om regelmatig na te vragen, bv met een spanningschaal (0-10).

Oprecht tonen dat je wel wat nare ervaringen kan verdragen, samen met de cliënt, bevordert de veiligheid. Respecteer wat je zelf aan kan, door bv. te zorgen dat je na het gesprek wat ruimte hebt of een collega kan spreken.